کسب و کار

ریشه‌های اهمال کاری و راه‌های مقابله با آن

سال نو همیشه فرصتی طلایی برای بازنگری در عادت‌ها، تعیین اهداف جدید و تلاش برای بهتر شدن است. اما یکی از بزرگ‌ترین موانعی که می‌تواند ما را از رسیدن به اهدافمان بازدارد، اهمال کاری است. اگر ندانیم چرا کارها را به تعویق می‌اندازیم، در چرخه ناکامی و نفرت از خود گرفتار می‌شویم و در نهایت، یک سال دیگر را هم بدون تغییر واقعی پشت سر می‌گذاریم. ممکن است اهمال کاری در ظاهر همیشه یک‌جور به نظر برسد؛ مهم‌ترین کارمان را تا آخرین لحظه - حتی گاهی دیرتر از آن - به تعویق می‌اندازیم، در حالی که به هزار کار دیگر از چک کردن ایمیل گرفته تا مرتب کردن کشوی جوراب‌ها و چیدمان کتاب‌های کتابخانه براساس حروف الفبایی رسیم.

در نهایت هم زمانی که دیگر چاره‌ای نداریم جز اینکه آن کار ترسناک را انجام دهیم، مضطرب و تنشزده حتی شب را نمی‌خوابیم تا کار را بورسانیم که نتیجه‌اش چیزی جز کاری کیفیت و خستگی‌فرسودگی روز بعد نیست. اما ریشه همه موارد اهمال کاری صرفا به این دلیل که ظاهرشان یکسان است، یکی نیست. من به عنوان مربی مدیریت زمان دریافته‌ام که ریشه‌های اهمال کاری می‌توانند بسیار متفاوت باشند؛ از سختی بیش از حد یک کار گرفته تا سادگی بیش از حد آن، یا اضطراب و فشار روحی که آن فعالیت می‌تواند در ما به وجود آورد یا بی‌اهمیت به نظر رسیدن آن. کلید غلبه بر اهمال کاری، شناسایی ریشه آن، همچون اضطراب سرکشی یا کسالت، در گام اول و پرداختن صحیح به مساله در گام بعدی است.

گاهی به حدی به بی‌نقص بودن یک پروژه اهمیت می‌دهید و می‌خواهید همه چیز در مطلوب‌ترین حالت ممکن باشد که حتی باز کردن یک فایل ورد برای شروع کار هم می‌تواند وحشتناک به نظر برسد. یا شاید کاری است که تا به حل تجربه نکرده‌اید و هیچ شناختی از آن ندارید. پس به خودتان اطمینان ندارید و همین باعث می‌شود اصلا شروع نکنید. شاید هم کاری است که قبلا انجام داده‌اید، اما نتیجه خوبی در پی نداشته و حالا ترس از تکست دوباره شما را از شروع کردن باز می‌دارد.

یکی از نکات کلیدی که در چنین شرایطی باید به خاطر داشته باشید این است که با اهمال کاری فقط اضطراب تشدید می‌شود. شاید اجتناب از انجام یک کار، در ظاهر شبیه فرار از تکست یا نارحتی و اضطراب به نظر برسد، اما واقعیت دقیقا عکس این تصور است. وقتی از انجام کاری که مضطربتان می‌کند طفره می‌روید، نه تنها اضطرابتان را افزایش می‌دهید، بلکه احتمال واقعی شدن ترس‌هایتان هم بیشتر می‌شود. پس به جای اهمال کاری، مهارت «شروع کردن» و دوباره شروع کردن» را تمرین کنید و با اقدامات مستمر و بیوسته، پروژه را پیش ببرید.

حتی اگر صرفا ۱۰ یا ۱۵ دقیقه ابتدای روزتان را به کاری اختصاص دهید که از انجامش واهمه دارید، می‌توانید پروژه را به جریان بیندازید و شتاب لازم برای پیشبردش را فراهم کنید.

از آن گذشته، برای مقابله با نگرانی‌های منطقی به جای فرار، اقدامات عملی انجام دهید به عنوان نمونه اگر واهمه شما از وظیفه‌ای است که تاب حال برعهده‌تان نبوده، با همکاران باتجربه صحبت کنید تا ببینید آنها در فقابل چنین موردی چه رویکردی را در پیش می‌گرفتند. مقالات و ویدئوهای آموزشی مرتبط را بیابید و در صورت امکان از ابزارهای هوش مصنوعی مناسب، با مساله راهنمایی بخواهید.

در نهایت، اگر در گذشته در انجام این پروژه شکست خورده‌اید و نتوانسته‌اید انتظارات را برآورده کنید، به دلایل بروز آن فکر کنید و بعد ببینید این بار چگونه می‌توانید از ابتدا به گونه‌ای مدیریت کنید که این مشکلات دیگر تکرار نشوند.

اقدامات لازم برای پیشگیری، تمام احتمالات و عدم‌قطعیت را از بین نمی‌برد، اما تا حد زیادی آن را کاهش می‌دهد و بهترین فرصت ممکن برای دستیابی به موفقیت را در اختیارتان می‌گذارد.

گاهی باید کاری را انجام دهید که نه چندان سخت است و نه شما را مضطرب می‌کند، بلکه صرفا تمایلی به انجامش ندارید. پس تا حد ممکن آن را به تعویق می‌اندازید. شاید حس می‌کنید برای انجام این کار تحت فشار هستید یا فکر می‌کنید کاری فایده‌ای ندارد. حتی شاید از فردی که از شما درخواستی داشته ناخوش هستید و تمایلی به انجام کاری که از شما خواسته شده است، ندارید.

ممکن است در برخی موارد بتوانید کلا از انجام آن کار سر باز بزنید، چون به هر حال الزامی نیست و اگر انجامش ندهید اتفاق خاصی نمی‌افتد. اما همیشه این امکان وجود ندارد، به‌خصوص اگر کسی که از شما درخواستی داشته رئیس یا همسرتان باشد. پس در چنین شرایطی که کل وجودتان از انجام کاری که از شما خواسته شده امتناع می‌کند، باید چه راهکاری را در پیش بگیرید؟ گرتچن رابین، نویسنده کتاب چهار گرایش (The Four Tendencies)، در تنایش می‌گوید برای غلبه بر چنین تمایلاتی، فکر کنید ببینید انجام دادن آن کار چه ضعفهایی با هویت شما دارد.

به عنوان مثال ممکن است به خود بگویید: «من فرد مسئولی هستم، پس درخواستی را که قبول کردم نادیده نمی‌گیرم» یا «من به خانواده‌ام اهمیت می‌دهم، پس حتی اگر حال و حوصله‌اش را هم نداشته باشم، این کار را انجام می‌دهم» ربط دادن کار به هویت خود، این قابلیت را دارد که کاری را که «باید» انجام دهید به کاری که «می‌خواهید» انجام دهید، تبدیل کند.

احساسات شدید می‌توانند مانع انجام کار شوند، اما فقتان احساسات و بی‌انگیزگی هم می‌تواند باعث به تعویق انداختن کار شود. شاید کاری دستتان است که خسته‌کننده و بی‌اهمیت به نظر می‌رسد، یا حس می‌کنید اگر انجامش ندهید هیچ‌کس متوجه نمی‌شود و اصلا کسی اهمیت نمی‌دهد. شاید هم این کار را هزار بار انجام داده‌اید و نمی‌خواهید برای هزار و یکمین بار تکرارش کنید. در چنین شرایطی، یا باید راهی پیدا کنید تا آن کار کمی برایتان مهم شود، یا کاری کنید که کمتر آزارده‌نده باشد.

برای ایجاد اهمیت می‌توانید به خود یادآوری کنید که نمی‌خواهید شغلتان را از دست بدهید، و اگر این وظیفه را انجام ندهید، بعید نیست در مسیر اخراج قرار بگیرید. یا به این فکر کنید که حتی اگر کاری که انجام می‌دهید در ظاهر کوچک به نظر برسد، تاثیر قابل توجهی بر دیگران دارد؛ مثلا اگر شما صورت وضعیت‌ها را به موقع ارسال نکنید، سازمان نمی‌تواند به موقع حقوق کارکنان را پرداخت کند.

برای کاهش آزارده‌نده‌گی یک وظیفه، می‌توانید از چند تکنیک مختلف استفاده کنید. یکی از روش‌های موثر، ترکیب کردن آن کار خسته‌کننده با چیزی لذت‌بخش است. مثلا هنگام انجام آن موسیقی یا پادکست گوش دهید یا در حین کار قهوه مورد علاقه‌تان را بنوشید. احساسات مثبتی که از این کارهای لذت‌بخش دریافت می‌کنید، می‌توانند حس منفی یا بی‌تفاوتی نسبت به کار خسته‌کننده را کاهش دهند. یک استراتژی دیگر، انجام کار به شکل کم اما مداوم است. مثلا می‌توانید فقط ۵دقیقه در روز برای انجامش وقت بگذارید یا هر بار فقط یک دو مورد را از فهرست کارهایتان حذف کنید. این پیشرفت‌های کم‌ومداوم به تدریج جمع می‌شوند و در نهایت کار را به سرانجام می‌رسانند.

اهمال کاری نباید شما را در یک وضعیتی گرفتار کند که نتوان شوید. اگر اکنون که تازه سال نو را آغاز کرده‌اید، بدون درک این عوامل دست به کار شوید، ممکن است اهداف بزرگی برای خود تعیین کنید، اما به خاطر اضطراب (ترس از تکست)، سرکشی (حس اجبار و فشار) یا بیهودگی (احساس بی‌اهمیتی کار) از مسیر خود منحرف شوید.

با شناسایی ریشه مشکل و برخورد صحیح با آن، می‌توانید با کمترین میزان استرس پیش بروید و کاری را که باید انجام دهید، به پایان برسانید.

سال جدید فرصتی برای بازنویسی الگوهای ذهنی است. نو شدن سال صرفا تغییری در تقویم نیست، بلکه فرصت بسیار خوبی است برای شکستن عادات قدیمی و جایگزین کردن آنها با رفتارهایی که ما را به سمت موفقیت روزافزون هدایت می‌کنند. اگر در گذشته دچار اهمال کاری شده‌اید، خود را سرزنش نکنید. راه اجتناب از پشت گوش انداختن کارها این نیست که خود را به باد سرزنش بگیرید. باید از این آگاهی استفاده کنید. امسال، به‌جای اینکه اجازه دهید ترس، نگرانی یا بی‌حوصلگی شما را از حرکت بازدارد، تصمیم بگیرید که با آگاهی و اقدامات کوچک اما مستمر، بر این موانع غلبه کنید. اگر هر روز حتی یک گام کوچک هم بردارید، در پایان سال از نتیجه چشمگیرتی بهره‌مند می‌شوید.

نویسنده: Elizabeth Grace Saunders
مترجم: عنا اختیاری
منبع: Fast Company

وقتی زمین از تشنگی ترک می‌خورد

آب‌های زیرزمینی؛ ذخایر فراموش‌شده در آستانه نابودی

نسترن کیوان‌پور- آب‌های زیرزمینی همیشه ناجی خاموش تمدن‌ها بوده‌اند. حتی در بیابان‌ها، این ذخایر پنهان توانسته‌اند زندگی را جاری نگه دارند. اما اکنون، در بسیاری از نقاط جهان، از جمله ایران، این منابع حیاتی در حال اضمحلال‌اند و شاید دیگر فرصتی برای جبران باقی نمانده باشد.

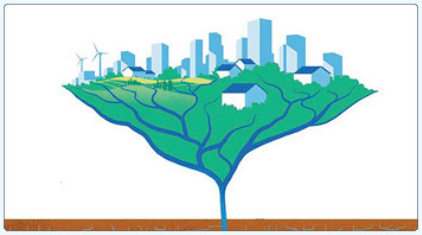

چشم‌انداز جهانی: یک بحران با چهره‌ای آرام اما مرگبار

بر اساس گزارش یونسکو در سال ۲۰۲۴، بیش از ۲ میلیارد نفر در جهان برای تأمین آب روزمره‌ی خود به آبهای زیرزمینی وابسته‌اند در ۶۰ کشور، بیش از ۵۰ درصد از منابع آب مصرفی از این سفره‌ها تأمین می‌شود. اما در لقلب این کشورها، نرخ برداشت به‌مراتب بیشتر از تغذیه طبیعی است؛ به‌عبارتی، ما داریم با شتاب سرمایه‌ای را می‌میرانیم.

به‌استناد این گزارش، هند روزانه ۲۵۰ میلیارد لیتر آب زیرزمینی برای کشاورزی برداشت می‌کند؛ چین بزرگ‌ترین مصرف‌کننده‌ی صنعتی آب منابع است؛ و در ایران، بیش از ۷۰ درصد کل آب مصرفی، از طریق برداشت از چاه‌ها تأمین می‌شود.

تصویر عینی یک فروپاشی آبی

ایران با اقلیمی خشک و نیمه‌خشک به شدت به منابع زیرزمینی متکی است. به گفته معاون امور مراتع سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور در گفت‌وگو با خبرگزاری ایرنا در تاریخ ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۲، از ۶۰۹ دشت کشور، ۴۰۹ دشت ممنوعه اعلام شده یعنی برداشت از آن‌ها از حد بحرانی فراتر رفته است.

بر اساس اعلام رئیس سازمان نقشه‌برداری کشور در دی‌ماه ۱۴۰۲ متوسط نرخ فرونشست ایران پنج برابر میانگین جهانی است که تا این تاریخ فاصله‌ی بیشتر نیز شده است.

پیامدهای این رخداد نامطلوب، فرونشست زمین

در بسیاری از استان‌های کشور است که نرخ فرونشست به بیش از ۲۰ تا ۳۰ سانتی‌متر در سال رسیده است؛ بسیار بالاتر از حد خطرناک جهانی که به استناد گزارش‌های اتحادیه اروپا تا ۴ میلی‌متر در سال طبیعی است.

نابودی زیرساخت‌ها از دیگر پیامدهای خطرناک کاهش سطح آب‌های زیرزمینی است که جاده‌ها، خطوط راه‌آهن و ساختمان‌ها را به طور مستقیم تحت تاثیر قرار می‌دهد.

بحران نابودی کشاورزی، شور شدن آب و بالا آمدن سطح آب شور نیز به مهاجرت‌های زیست‌محیطی و در پی آن، خالی شدن روستاها و خشک شدن منابع معیشتی مردم منجر می‌شود.

نابودی آب‌های زیرزمینی در سکوت اتفاق می‌افتد

برخلاف سدها و رودخانه‌ها، آب‌های زیرزمینی قابل مشاهده نیستند. این یعنی نابودی آن‌ها در سکوت اتفاق می‌افتد و به‌راحتی از نگاه عمومی و رسانه‌ای پنهان می‌ماند. از طرفی، بازسازی سفره‌های آب زیرزمینی ممکن است قرن‌ها زمان ببرد. ما نمی‌توانیم به‌سادگی آن‌ها را "پر" کنیم.

با توجه به شدت بحران آب و افت نگران‌کننده منابع زیرزمینی در ایران، اجرای مجموعه‌ای از راهکارهای هدفمند و عملیاتی ضروری است. در ادامه، مهم‌ترین پیشنهادهای برای کنترل و مدیریت این بحران که توسط کارشناسان بین‌المللی مطرح می‌شود می‌خوانیم:

۱. توقف برداشت بی‌رویه و حذف چاه‌های غیرمجاز

در حال حاضر به استناد آمار رسمی کشور، بیش از ۴۰۰ هزار چاه غیرمجاز فعال‌اند که بدون نظارت، منابع حیاتی آب زیرزمینی را تخلیه می‌کنند. حذف این چاه‌ها یا حداقل کنترل دقیق و هوشمند برداشت آن‌ها می‌تواند گامی موثر در مهار بحران باشد. استفاده از فناوری‌های کنترل از راه دور و کنتورهای هوشمند برای پایش برداشت آب، همراه با اجرای قوانین بازدارنده، باید در اولویت قرار گیرد.

۲. تغییر الگوی کشت به نفع محصولات کم‌مصرف

کشاورزی سنتی ایران مبتنی بر محصولاتی چون برنج، هندوانه و چغندر قند است که مصرف آب بالایی دارند و در بسیاری از مناطق با اقلیم خشک و نیمه‌خشک، توجیه اقتصادی و زیست‌محیطی ندارند. تغییر الگوی کشت به محصولات مقاوم‌تر و کم‌مصرف‌تر مانند زعفران، پسته، گیاهان دارویی و دانه‌های روغنی می‌تواند ضمن کاهش فشار بر منابع آبی، درآمد کشاورزان را نیز حفظ یا حتی افزایش دهد. این تغییر نیازمند آموزش، حمایت دولتی و مشوق‌های مالی برای کشاورزان است.

۳. بهره‌گیری از فناوری‌های نوین آبیاری

بیش از ۹۰٪ از آب مصرفی کشور در بخش کشاورزی استفاده می‌شود که بخش قابل توجهی از آن به دلیل روش‌های غیراستاندارد هدر می‌رود. جایگزینی روش‌های غرقآبی با سامانه‌های آبیاری نوین از جمله قطره‌ای، بارانی، تیپ و سامانه‌های هوشمند تنظیم مصرف می‌تواند راندمان آبیاری را به طور چشمگیری افزایش دهد. دولت و بخش خصوصی باید تسهیلات مالی، یارانه و آموزش برای گسترش این فناوری‌ها را فراهم کنند.

۴. مدیریت یکپارچه منابع آب با مشارکت جوامع‌محلی

بحران آب تنها با مداخلات بالا به پایین قابل حل نیست. مشارکت جوامع محلی، شوراهای روستایی، کشاورزان و بهره‌برداران در تصمیم‌گیری و نظارت بر مدیریت منابع آب، موجب افزایش مسئولیت‌پذیری و کارایی در مصرف می‌شود. ایجاد سازوکارهایی برای مدیریت مشارکتی و منطقه‌ای منابع آب باید در اولویت نهادهای دولتی قرار گیرد.

۵. احیای سنت‌های بومی و الگوهای زیستی پایدار

ایران سابقه‌ی طولانی در مدیریت سنتی منابع آب دارد. قنات‌ها، آبانبارها و تقویم‌های کشاورزی سنتی از جمله میراث‌های ارزشمندی هستند که می‌توانند با به‌روزرسانی و تلفیق با فناوری‌های نوین، نقش مهمی در کاهش وابستگی به چاه‌های عمیق و آب زیرزمینی ایفا کنند. حمایت از دانش بومی و احیای روش‌های پایدار زیستی باید به عنوان بخشی از سیاست‌های رسمی منابع طبیعی و محیط زیست کشور در نظر گرفته شود.

ما در آستانه از دست دادن آخرین ذخایر راهبردی آبی‌مان هستیم. اگر امروز اقدامی نکنیم، فردا ممکن است برای نجات حتی یک دشت هم دیر باشد. بحران آب‌های زیرزمینی، چالش این نسل است. اما تاوان آن را نسل‌های آینده خواهند داد.

تاثیر منفی اجاره‌نشین‌های موقت در کلانشهرهای گردشگری اروپا

در عرف شهرهای گردشگری اروپا «اجاره کوتاه مدت» به معنی اقامت کمتر از ۳۰ روز یا در مواردی کمتر از ۹۰ روز در آپارتمان دارای مبلمان است. در چند سال اخیر هجوم گردشگران به این خانه‌ها و استفاده از پلتفرم‌های آنلاین اجاره در کنار درآمد زیاد مالکان باعث اختلال‌هایی در بازار اجاره عادی شد.

واکنش شهرداری‌های شهرهای گردشگری دنیا تعیین و اعمال قوانینی برای کاهش اجاره‌های کوتاه‌مدت است. اگرچه در تهران کمتر با چنین پدیده‌ای روبه‌رو هستیم اما سفرهای نوروزی و بهاری ساکنان پایتخت به شهرهای شمالی و استان‌های اطراف که با جابه‌جایی جمعیت زیاد و در زمان کم رخ می‌دهد تاثیراتی بر بازار مسکن شهرهای مقصد خواهد داشت که باید پیش از رخ‌دادن مشکل، از آن‌ها آگاه شد. در این مطلب دو نمونه از واکنش شهرداری‌های کلانشهرهای اروپایی به اجاره‌های کوتاه مدت را می‌خوانید.

شورای شهر بارسلونا قانون مسکن محلی را اصلاح کرده است تا در آینده امکان نظارت بر اجاره‌بها بیشتر باشد. شهرداری به این وسیله می‌تواند زمان یا قیمت اجاره خانه را به نفع اجاره‌های طولانی مدت تغییر دهد. شهرداری می‌تواند اجاره کوتاه مدت را در منطقه مشخصی ممنوع کند و صاحب خانه‌ها باید مدارکی برای توجیه اجاره کوتاه مدت ارائه کنند. دادگاه عالی اسپانیا این مصوبه را تایید کرد.

برخی صاحب‌خانه‌ها ترجیح می‌دهند خانه‌های خود را برای مدت زمان کوتاه به گردشگران کرایه دهند تا اینکه آن را برای مدتی طولانی به مستاجرها واگذار کنند زیرا از گردشگران درآمد بیشتری دارند. این کار باعث افزایش قیمت اجاره‌بها در این شهر شده است. بعضی از مالکان هم محل زندگی خود را ترک کرده‌اند زیرا تمام ساختمان‌های مجاور تبدیل به اقامتگاه موقت شده است.

«جایومه کولیبونی» شهردار بارسلونا گفته است که شهرداری با تایید دادگاه در مسیر کنترل قیمت اجاره‌بها مصمم است و مجوز اجاره‌های خانگی که تا کنون صادر می‌شد بعد از سال ۲۰۲۸ تمدید نخواهد شد. با این وصف اجاره کوتاه مدت آپارتمان تعیین کرده بود که شامل ۱۰ هزار واحد مسکونی می‌شد. در قوانین جدید به ازای هر ۱۰۰ نفر ساکن دائمی در یک محدوده مسکونی مجوز اقامت کوتاه مدت فقط برای ۱۰ گردشگر صادر می‌شود. شهرداری در مقابل طرح‌هایی برای ایجاد هتل‌های ارزان قیمت در خارج از مرکز شهر دارد. با اعلام قوانین جدید از سوی شورای شهر، شرکت‌های گردشگری نگران کاهش درآمد خود در سال‌های آینده شدند و هتل‌های قیمت اتاق‌های خود را بیشتر کردند اما برخی ساکنان شهر که درگیر هزینه مسکن هستند از اقدام شورای حمایت می‌کنند.

سالانه نزدیک ۹۰ میلیون نفر گردشگر به اسپانیا سفر می‌کنند.

بر اساس قانون فدرال آلمان، اگر آپارتمان‌ها به شکل عادی اجاره داده شوند باید مقررات اجاره‌بها شامل حد میانگین اجاره‌بهای محله را رعایت کنند اما اگر یا مبلمان و موقت اجاره داده شوند شامل این برخی از موارد مقررات نمی‌شوند و صاحب خانه‌هامی‌توانند اجاره بیشتری بگیرند. نتیجه اینکه در یک محله اجاره دادن کوتاه مدت آپارتمان به گردشگران، چندین برابر سود دارد. این کار باعث شده است که در برخی نقاط حدود ۷۰ درصد ساختمان‌ها برای اجاره به مسافران و کارگران موقت اختصاص داده شده و بازار اجاره‌بها به هم خورده است.

در سال ۲۰۱۴ قانونی در شهر برلین تصویب شد که صاحبان املاک اجاره، خالی نگه‌داشتن خانه‌های خود یا اجاره کوتاه مدت آن را ندارند. شهرداری بر اساس همین قانون از مالک یک مجتمع مسکونی قدیمی که ۲۷ واحد مسکونی آن را تبدیل به ۳۷ آپارتمان کوچکتر مبله کرده بود شکایت کرد. شکایت در گیر روند قضایی در دادگاه‌های مختلف شد و رسیدگی به آن ۸ سال طول کشید زیرا مالک اظهار می‌کرد که ساختمان قدیمی است و شامل قوانین جدید نمی‌شود. پس از اینکه مالک در دادگاه عالی محکوم شد شهرداری قصد دارد قانون سال ۲۰۱۴ را درباره تمام ساختمان‌ها اجرا کند.

در شهرهای برلین، فرانکفورت، مونیخ، هامبورگ و کلن، نزدیک یک سوم قراردادهای اجاره به شکل کوتاه مدت درآمده است و شهرداری‌ها تلاش می‌کنند مانع اجاره کوتاه مدت خانه‌ها شود یا آن را به زمان خاصی از سال محدود کند. مدیریت شهری برلین امیدوار است با جلوگیری از اجاره کوتاه مدت، نزدیک دو سوم ساختمان‌هایی که درگیر این کار هستند به بازار عادی اجاره برگردند و مشکل افزایش اجاره‌بها که در دوسال گذشته بروز کرده است کاهش یابد. آمار مشخصی از ابعاد بازار اجاره در برلین اعلام نشده است اما گفته می‌شود که جمعیت زیادی از ساکنان بعضی محله‌های این شهر اجاره‌نشین هستند. اتحادیه اروپا هم اعلام کرده است که قوانین محلی درباره اجاره باید رعایت شود.

محمدسرابی

رئیس بنیاد مسکن انقلاب اسلامی:

بیش از ۴۳۵ هزار واحد نهضت ملی در روستاها و شهرها تحویل شد

رئیس بنیاد مسکن انقلاب اسلامی با بیان اینکه بیش از ۹۵۹ هزار واحد نهضت ملی مسکن از ابتدای طرح در روستاها و شهرها وارد فاز اجرا شد از تحویل ۴۳۵ هزار و ۲۵۹ واحد شهری و روستایی تاکنون خبر داد و گفت: در سال گذشته بیش از ۱۱۲ هزار قطعه زمین روستایی به مردم تحویل شد.

به گزارش پیام آشنا، غلامرضا صالحی رئیس بنیاد مسکن انقلاب، آماری از عملکرد بنیاد را در اجرای طرح نهضت ملی مسکن در روستاها و شهرهای تحت مسئولیت آن بنیاد ارائه کرد و گفت: بنیاد مسکن انقلاب اسلامی در اجرای طرح نهضت ملی مسکن در شهرها و روستاها اقدام کرده است.

توسط بنیاد مسکن عملیاتی شده است که ۴۳۵ هزار و ۲۵۹ واحد آن به اتمام رسید و تحویل شد و ۵۲۴ هزار و ۳۳۸ واحد آن در شهرهای و روستاها در حال اجراست.

رئیس بنیاد مسکن انقلاب اسلامی ادامه داد: از واحدهای تحویل شده نهضت ملی مسکن از ابتدای اجرای طرح تاکنون، ۴۰۳ هزار و ۵۳۰ واحد روستایی و ۳۱ هزار و ۷۲۹ واحد در شهرها بوده است.

صالحی با بیان اینکه ۲۳۹ هزار و ۹۵۴ واحد در دست اجرا در روستاها و مابقی در شهرها در حال اجراست از واگذاری ۱۱۲ هزار و ۴۲۶ قطعه زمین روستایی به متقاضیان در سال گذشته خبر داد.

وام جدید مسکن در کجا تصویب شد؟

افزایش ۱۰۰ میلیون تومانی وام مسکن و تصویب سقف ۵۰۰ میلیون تومان برای متقاضیان خرید خانه در شهر تهران پس از تصویب در بانک مرکزی به تصویب هیات عالی بانک مرکزی رسید. هیات عالی بانک مرکزی از ۳۰ خرداد ماه سال ۱۴۰۳ جایگزین شورای پول و اعتبار شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد، به این ترتیب در حالی که در سال‌های قبل لازم بود تا مصوبات بانک مرکزی به تایید شورای عالی پول و اعتبار برسد، پس از تصویب قانون جدید، هیات عالی جایگزین شورای پول و اعتبار شد. قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در جلسه علنی مورخ ۳۰ خرداد ۱۴۰۲ مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید و توسط رئیس جمهور ابلاغ شد. مطابق اصل (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران «قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران» مصوب جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۳۰ خرداد ۱۴۰۲ که از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام در اجرای اصل یکصد و دوازده (۱۱۲) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و ماده (۲۰۰) آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی در تاریخ ۱۷ آبان ۱۴۰۲ موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شده است، ابلاغ شد.

دیدگاه

مأموریت یک معمار، به زبان ساده، بهبود کیفیت زندگی انسان‌هاست

توشیکو موری

معماران به شکلی متحصر به فرد قادر به ایجاد ارتباط بین حوزه‌های مختلف هستند. باستان‌شناسی، مردم‌شناسی، علم مواد، مهندسی مکانیک و فیزیک. فیزیک مطالعه‌ی پدیده‌ها و ترمودینامیک است، اینکه چگونه مواد مختلف می‌توانند گرما را جذب کنند و همچنین نقش عایق را ایفا کنند. فیزیکدانان پدیده‌ها را تجزیه و تحلیل می‌کنند و مهندسان مکانیک آنها را به عمل می‌گیرند. اما معماران باید محیطی را ایجاد کنند که در آن تمام این فرایندهای مکانیکی و فیزیکی با هم کار کنند. بنابراین، وظیفه‌ی ما معماران این است که جنبه‌های مختلف رشته‌های گوناگون را گرد هم آوریم و آن‌ها را در یک راه‌حل اقتصادی ادغام کنیم. در نتیجه، ما نقشی متحصر به فرد در چیزی که من آن را «جید عرضی» می‌نامم ایفا می‌کنیم، به جای جید طولی یا دیدگاه محدود.

مأموریت یک معمار، به زبان ساده، بهبود کیفیت زندگی انسان‌هاست. برای بهبود کیفیت زندگی، باید به حواس انسان‌ها یا زیبایی، راحتی، امنیت و عملکرد مناسب پاسخ داد. وقتی به کیفیت زندگی فکر می‌کنیم، با رشته‌ها و تخصص‌های دیگر درگیر می‌شویم تا در زمان خودمان آن را محقق کنیم. (در گفتگو با Bernard Friedman در کتاب The American Idea of Home. منتشر شده در سال ۲۰۱۷)

محیط زیست

هشدار نسبت به وضعیت نامطلوب مدیریت پسماند در ایلمالات

سرپرست اداره محیط زیست شهرستان نور، وضعیت فعلی مدیریت پسماند و محل‌های دفن زباله این شهرستان را بسیار نامطلوب و بد توصیف کرد و گفت: شیرابه‌های ناشی از دفن غیراصولی زباله به محیط اطراف نفوذ کرده و باعث آلودگی خاک و آب و محیط های اطراف شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، مدیریت پسماند به‌عنوان یکی از ارکان اساسی توسعه پایدار، نقش تعیین‌کننده‌ای در حفظ سلامت محیط زیست و جوامع انسانی دارد. با این حال، وضعیت نامطلوب سایت دفع پسماند ایلمالات در شهرستان نور، نه‌تنها نشان‌دهنده ضعف ساختاری در سیستم مدیریت پسماند استان مازندران است، بلکه زنگ خطری جدی برای پیامدهای مخرب زیست‌محیطی محسوب می‌شود.

آلودگی ناشی از شیرابه‌های سمی، که می‌تواند به منابع آب‌های زیرزمینی نفوذ و اکوسیستم‌های حساس منطقه را تهدید کند، تنها بخشی از چالش‌های پیش‌روی این سایت است.

این مسئله با توجه به موقعیت جغرافیایی شهرستان نور و نزدیکی آن به عرصه‌های طبیعی ارزشمند مانند جنگل‌ها و مناطق ساحلی دریای خزر، ابعادی فراملحی به خود گرفته و ضرورت بازنگری فوری در سیاست‌های مدیریت پسماند را پررنگ‌تر می‌کند.

در این راستا، هشدارهای محیط زیست درباره آلودگی شیرابه‌ها نه‌تنها یک اعلام خطر فنی، بلکه می‌تواند به فاجعه‌ای زیست‌محیطی تبدیل شود. حل این معضل تنها از طریق عزمی جدی و همکاری بین‌بخشی دستگاه‌های ذی‌ربط امکان‌پذیر خواهد بود.

سرپرست اداره حفاظت محیط زیست شهرستان نور در گفت‌وگو با ایسنا از عدم مدیریت اصولی شیرابه حاصل از دفن پسماند در این منطقه از تأثیرات مخرب شیرابه‌ها بر محیط زیست و سلامت مردم ابراز نگرانی کرد.

قهرمان اسماعیلی، با اشاره به تأثیر افزایش سفرهای نوروزی بر تولید پسماند، افزود: حجم زباله در این دوره حداقل سه برابر می‌شود و متأسفانه رهاسازی زباله در طبیعت نیز چندین برابر افزایش می‌یابد. این امر باعث تشدید آلودگی محیط زیست و تهدید سلامت عمومی می‌شود.

اسماعیلی هشدار داد که شیرابه‌های زباله منابع آب و خاک را آلوده کرده و حتی رودخانه‌های منطقه را تحت تأثیر قرار داده‌اند.

وی ادامه داد: این آلودگی نه‌تنها زیست‌بوم‌های آبی را نابود می‌کند، بلکه از طریق تجمع در بدن ماهیان و نفوذ به سفره‌های آب زیرزمینی، سلامت مردم را تهدید می‌کند.

سرپرست محیط زیست شهرستان نور، تأکید کرد: با توجه به شروع فصل کشاورزی و شروع کشت برنج، نفوذ شیرابه به آب‌های سطحی را چالشی بزرگ برای کشاورزان پایین‌دست بر شمرد و لزوم مدیریت اصولی شیرابه‌ها را خواستار شد.

سرپرست اداره محیط زیست نور با اشاره به نقش کلیدی مدیریت شهری و روستایی در کنترل پسماند، گفت: طبق قانون، مسئولیت مدیریت پسماندهای عادی بر عهده شهرداری‌ها و بخشداران و دهیاری‌هاست و سازمان‌های محیط زیست و شبکه بهداشت طبق قانون ناظر بر این فرآیند هستند و تأکید کرد که بهبود این وضعیت نیازمند عزم جدی مسئولان محلی و استانی است.

اسماعیلی مدیریت پسماند را یک مشکل استانی و حتی ملی دانست و راهکارهایی چون استفاده از فناوری‌های روز دنیا در جمع‌آوری و پردازش زباله، فرهنگ‌سازی و آموزش عمومی برای کاهش تولید پسماند، تفکیک زباله از مبدأ به‌منظور بازیافت بهتر، اجرای سیاست‌های تشویقی و تنبیهی برای مدیریت بهتر پسماند را برای مقابله با این بحران پیشنهاد داد.